

PORS Bladet

ORGAN FOR IDRETTSFØRENINGEN PORS

Nr. 3

Mars 1951

6. årgang

Hvæd er årsaken?

Så er atter forhandstreningen for fotballen igang igjen. En 3-4 måneder har guttene na tatt det med ro og latt alle tanker på fotballen fare. Men vi står foran en meget viktig sesong, kanskje var mest viktige og krevende i historien. Neppe større sjangser til D. M. har vel Pors aldri hatt, så det skulle jo være morsomt om den store smellen kom i år. Og ved siden av det er det jo også noe som heter Hovedserie. Fjorårssesongen gav opptakten, så i år gjelder det å forfølge suksessen. Alle fjorårets spillere går også i år inn for sesongen med full kraft, heldigvis. Jeg sier heldigvis. Godt at de «gamle» guttene holder koken. Tenk om foreksempel Olaf, Knabbe, Leif, Kalle og Jeisen la opp samtidig. Hvem skulle gå inn og erstatte dem? Det er nok et for stort sprang dessverre mellom våre førstelagsspillere og våre reservelagsspillere. Det er et faktum som det ikke nytter å dekke over. Hva er så årsaken til denne kløften? Det har vært et yndig diskusjonsstoff i avisene rundt om i landet, dette med etterkrigsungdommen kontra førkrigsungdommen. Utviklingen ble hemmet på grunn av ernæringen, at idretten lå nede samt at den oppvoksende ungdommen fikk andre interesser som restaurangliv og fest som ennå henger igjen. Jeg tror nok ikke etterkrigsungdommen ligger noe tilbake for førkrigsungdommen når det gjelder den fysiske utviklingen, og interessen

for restaurangliv og fest var vel like stor for krigen også. Nei, det er først og framst viljen det skorter på. Viljen til å nå noe. For å holde oss til våre egne, jeg tenker da på våre reservelagsspillere, som for det meste har vært etterkrigsungdom. Interessen har nok vært til stede, men den interessen gir seg mest utslag i bare prat. Vel har mange begynt treningen tidlig, og også tatt den meget alvorlig. Men når varsesongen er slutt, så er det også — bortsett fra dem som i alminnelighet spiller på førstelaget og noen få til — slutt på alt som heter trening. Er det skuffelsen over ikke å bli fast førstelagsspiller som gjør at dere svikter treningen? I såfall, hvorfor viser dere ikke litt mer interesse og vilje til å komme dit? Flere av guttene klager over for lite kamper. Styret har arbeidet med dette og i fjor kom istand en jubileumsserie med 3 førsteklases lag. Hva ble resultatet? Mye bryderi med å skaffe nok spillere til 2 lag, og da med flere uten trening, og lagene hadde ikke fnugg av sjanse til å hevde seg.

Når vi nå går inn i den nye sesongen, så la oss ikke få noen gjentakelse av dette. Vis at dere har viljen til å nå noe, og ingen ville være mere lykkelig enn dem som må vike plassen for en som er bedre.

Bjr.

Rugtvedt-rennet 1951

Det var med stor spenning skigruppa + noen få andre interesserte så fram til vårt fjerde internasjonale aftenhopprenn. Ikke for det at vi skulle arrangere et renn igjen, det går som regel fint her på vestsia, men det at dette rennet i år skulle være en generalprøve på neste års N. M., gjorde at det ble noe utenom det vanlige. Det var nemlig ikke bare oss selv i år som skulle komme med ros og ris ang. arrangementet, men vi fikk ikke mindre enn tre forbundsdommere + en spesiell utsendt observatør fra Norges Ski-forbund, som skulle bedømme hva vi her i «Pors» var gode for når det gjaldt et virkelig stor-arrangement. Vel, en kan med engang si til medlemmenes ros at de har all ære av arrangementet. Det var i det hele tatt så vellykket som noe arrangement har vært tidligere her i Grenland, etter uttalelse fra forbundsrepresentantene så var heller ikke de blitt skuffet, tvertimot var de meget fornøyd og uttalte seg rosende både om bakken og arrangementet i sin helhet.

Skigruppa vil hermed takke dere alle medlemmer og andre interesserte for god hjelp i dagene før og under rennet. Dere kom sent, de fleste av dere, men dere kom godt. Takk skal dere ha.

Kan dere bare gjøre det like godt neste gang, er det nok ingen fare for at N. M. ikke skal bli vellykket.

Det at ikke publikum møtte så godt fram som ifjor, på tross av den gode deltagelse av løpere, kan jo ikke andre enn dem selv gjøre noe ved, og det er det nok mange som senere har angret på. Det var nok kanskje i det kaldeste laget om kvelden, men slike prestasjoner av de enkelte løpere er det ikke ofte en ser her borte.

Det er jo noe stort tull at ikke Kongsberg-

troppen en gang kan lære å komme tidsnok, og at vi også i år av den grunn måtte utsette rennet en ½ time, men da disse måtte kjøre helt om Larvik for å komme fram, på grunn av snøforholdene, får en vel undskylde dem også denne gang. Slikt bør jo derimot kunne undgås for framtiden. Det er jo heller ikke bra at løpere som er anmeldt ikke møter opp, men det står jo ikke i arrangørens makt å hindre slikt.

Program-, billett-, ordens- og trafikkkomiteén skal også ha honor for sitt gode arbeide denne gang, og det var visst ikke svært mange som slapp gratis inn gjennom nåloyet.

Alt i alt var det altså en ganske god generalprøve vi fikk for N. M. 1952, og etter Agnar Renolens og Hansteen Johansens uttalelser skulle dette være i de beste hender.

At vi i år som i fjor fikk avholde vår premieutdeling på Parkrestauranten skal vi takke disp. Trygve Tommesen så mye for. Det er nok ikke bare moro å utsette nyoppussede lokaler for slik trafikk, men kontrollen var i år også her skjerpet, så alt gikk stille og rolig for seg.

Du skal ha takk for god servise, Tommesen!

Skr.

Skigruppas styre

vil herved sende sin beste takk til alle bedrifter, kjøpmenn, disponenten, serveringsdamer og kelnerer ved Parkrestauranten, givere av gavepremier, grunneieren Olaf Rugtvedt med naboer rundt Rugtvedtkollen, Elektrisitetsverket, telefon og telegrafbetjening og alle medlemmer og andre interesserte som har vært oss behjelpelig før, under og etter Rugtvedtrennet 28. februar 1951.

Hjertelig takk!

Styret.

DAHL & SKYER

BAKERI

Vestre gate 41

Telefon 466

A. BERNER

 Andersen

Vestsidens Manufaktur

Telefon 799

V. Porsgrunn

Vestsidens Fiskemat & Delikatesseforretning

Telf. 401 — V. Porsgrunn

REDAKSJONSKOMITÉ

Ansvarshavende:

ODD LIEN

Medlemmer:

JØRGEN KLEVEN, TRYGVE THORSTENSEN

Medarbeidere:

Bjørn Reinholt, Leo Wendelboe Larsen

Distributører:

Per Dahl, Thorbjørn Gulseth

Adresse: «Pors-bladet» — EKKO, V. Porsgrunn

Minneord om Jakob Halvorsen

Med Jakob Halvorsen er en av Pors' trofaste tilhengere gått bort. Vi som var med den gang «Jakken» spilte fotball, i noen av klubbens «store» år, husker ham best som den stille, beskjedne idrettskamerat, med den uforklarlige kondisjon. Alltid var han ærlig i sitt spill på banen, såvel overfor motspillere som medspillere, og alltid villig til å yte det han evnet for klubben sin. Etter at han sluttet som aktiv, var det vel ikke mange kamper som Pors spilte, hvor «Jakken» ikke var tilstede. For ham var Pors-navnet en slags helligdom, som ingen måtte si noe vondt om.

Døden kom brått og brutalt til ham, og sjokket sikkert alle, men vi som lærte ham å kjenne, gjennom noen hyggelige år på fotballbanen, vi vil minnes ham, som den greie, uselviske idrettskamerat han var.

Andreas Skilbred.

O. M. Bærulfsen

Anbefaler sin

Tobakk-
sjokolade-
og papirforretning

Kommisjonær for

Det norske Pencilotteriet

Vestregate 14 — Porsgrunn

Benytt skiføret!

Vi er i sesongen for den herligste sport en vel kan tenke seg — ski. Er det ikke en klar og ren tone som klinger når du hører ordet uttalt? Og får det deg ikke til å tenke på dager med strålende sol og snøtunge skoger — herlige hvitkledte fjell og vidder, med gnistrende føre? Det er synd at dere gamle har sluttet med å gå på ski — og de fleste av dere unge ser ut som om dere ikke har fått øynene opp ennå for hvor godt det er å komme ut i naturen nå på vinteren. Det er nettopp tiden utover nå — når en igjen kan begynne å kjenne varmen i sola — at tiden er inne — med sildrende bekker gjennom tunge snedyner — bare flekker hist og her i solliene hvor en kan få satt seg ned for å puste ut litt, slenge jakka og se seg omkring og nyte livet i fulle drag. En blir så lett og gla til sinns, og det får en til å føle at det ennå — tross truende skyer om krig og elendighet — er blitt godt igjen til oss alle sammen. Bare det å få trekke til seg den friske nye vårluften er jo som en helsebot på hele livet. Det er om å gjøre å benytte hver stund en har til overs utover nå — ikke minst for dere aktive og pasive medlemmer — til å gå turer i naturen å få slappe av før sesongen tar til for alvor.

Benytt søndagene alle kvinner og menn og kom sammen i løypa fra Rugtvedt til Holtankollen.

Arrangerer fellesturer!

Bakkekomitéen

trenger til sitt anlegg i Rugtvedtkollen 1 skinnegang m. vagg, ca. 100 m lang.

Om det er noen medlemmer som har peiling på noe slikt, bes de snarest henvende seg til skigruppas styre.

Junioravdelingen

i hyggelig lag

Mote torsdag 1. mars 1951.

Budstikka gikk. Junior-, gutte-, småguttelaget og en anselig skare aspiranter skulle ha møte i klubblokalet. Det skulle til og med være filmframvisning — hele 3 stykker.

Jeg tenkte å stikke en tur bort for å se hvordan et juniormøte artet seg. Allerede ved døra holdt jeg på å ombestemme meg. Der ble jeg nemlig rendt ned av Leo J. som kom farende i full fart. Etter et «bevares» og utsikt til kul i panna og blått øye gikk jeg likevel inn. Møtet var ennå ikke begynt, men guttene sørget for å opparbeide en stemning jeg sjelden har sett maken til. De «store» satt i styrerommet i alvorlig prat om fotball, mens de yngre hadde tatt storsalen i besiddelse. En snill kar (Ragnar Johansen?) hadde lånt dem programmer fra aftenhopprennet. Etter en innviklet bretteing av disse og en sleng i luften laget de et effektivt smell. Papiret var av beste slag og var verdt flere hundre kroner før aftenhopprennet. Når så 35—40 gutter avløste hverandre uten pause, ble det en ganske god åpningssalutt. Det var ikke noen som kjedet seg der i gården.

Etter et lite overblikk fant jeg en plass hvor faren for sammenstøt var nokså liten. Som jeg koser meg med en røyk, ser jeg en kar som raker som en kjempe over alle småguttene. Det er Ragnar som med en lang rekke foran seg ordner køen av nye medlemmer som skal innskrives. Leo står med blokk men uten blyant tross iherdig jakt etter en sådan. Jeg låner ham min nye kulepenn til 3,60 og ber ham gi meg litt igjen av den.

Imens har fotografen kommet. Kretsmestrene skal fotograferes og guttelaget står fer-

dig i fullt utstyr. Samtidig har mannen med filmapparatet tatt plass med sitt flotte utstyr. Guttene deler sin beundring mellom guttelaget og fotografen med blitz-lampen og filmapparatet. Det skal være usagt hvor den største gjengen sto, men alle fikk nok med seg begge deler. Da blitz-lampen lyste opp, var likevel alle smågutter samlet i en lang hale bak fotografen.

Filmapparatet tok til å summe. Det var prøvekjøringen som foregikk. Alle fant seg en plass og snart var det helt stille i den store forsamlingen. Vi fikk nå se en dommerfilm og en instruksjonsfilm under kyndig veiledning av Olaf Christoffersen. Alle fra største til minste gutt var lydhøre og fisket opp de mange gullkorn.

Imens strømmet en deilig lukt inn fra kjøkkenet, der fru Steen holdt til med hauger av boller, wienerbrød og julekake på den ene siden og en diger kjele med sjokolade på den andre siden. Alt var klart for bespisning. Straks filmene var kjørt, gikk styret igang med utdeling av kopper. Og så— kom herlighetene, godteriet. Mugge etter mugge ble fylt med sjokolade og kakefatene fordelt. Vi kan ikke klage på appetitten til guttene.

Alt gled ned (unntatt porselenet, da). Det var moro å se. Men jamen ble jeg mer imponert over den store aksjonsradius som Leo og Ragnar viste under hele møtet. Den var ikke noe mindre enn fantastisk. Alt rakk de og overalt var de.

Mens forsamlingen nå fordøyde maten, fikk vi se en finalefilm. Den falt nok sikkert i alles smak. Straks etter var det tid til oppbrudd og vel fornøyd gikk hver til sitt. La det ikke bli lenge til neste møte, sa mange idet de forsvant ut i garderoben.

Judec.

REFLEX

Alt i

TOBAKKER, FRUKT, SJOKOLADE
Torvg. 18

Kommisjonær for Norsk Tipping A/s

Vestsidens Ølutsalg

Telf. 499

Porsgrunn

Vestsidens Frukt- og Gigarforretning

OLE EVENSEN

Det beste utvalg i frukt, sjokolade og tobakk

Telf. 797 - Talestasjon - v. Porsgrunn

Vestsidens Elektriske Forretning

J. Johannesen

Telf. 517

RADIO

I over 25 år har min forretning skaffet distriktets borgere radio. Alltid de beste typer.

Prøv et De også å bli fornøyd!

Fotballkamp mot barbeinte indonesere!

En søndag vi lå på strømmen i Saigon, ordnet var venn Sjang Pu en fotballkamp for oss. Han hadde mobilisert «Saigon Tigers» som motstandere, som skulle ha en fin gressbane på den «lovlige» side av elva.

Vi hadde ingen vanskeligheter med å stille lag, så mye fin ungdom som vi hadde ombord. Det var bortimot 15 år siden jeg sjøl hadde vært i nærheten av en fotball. På en eller annen mystisk måte ble jeg valgt til «kaptein». Det var vel den gamle fotballdrakten jeg fikk utlevert som gjorde utslaget, for da var det liksom jeg følte gamle takter i kroppen. Det fine utstyret hadde sjomannspressten i Buenos Aires, Sverre Eika, i sin tid skaffet skuta, og nå gjalt det altså å gjøre ære på den gamle landslagsspilleren.

Vi ble tatt i land i en stor sampan, og stemningen var høy helt til vi fikk se «banen». Den var ikke stort annet enn en blaut myr. «Tigrene» drev alt og trent på den, barbeinte alle sammen og med en liten trekantet toylapp som «drakt». På overkroppen hadde de malt gule og svarte striper, for de var jo tigrer. Sjang kom i sin egen sampan som var full av ol, om vi skulle tørste i pausen. Han hadde også med seg et orkester, tre indonesere med svære trommer som de trakterte med storartet energi. Etter 10 min. spill ledet tigrene med 3-0, for de skjøt mål så det skvatt med de bare beina sine, og løp

dobbelt så fort som oss med vasstrukne fotballstøvler. Det nyttet ikke å rope på «offside» heller, for Anders som var dommer, nekta å være partisk.

Når tigrene ikke kunne få fra oss ballen, spruta de vann i trynene våres, særlig var de leie mot Elias Maskingutt på ytre venstre. Han ble så sinna til slutt at han tok til å jage en liten tiger rundt hele banen. Og etter han kom dommer Anders sprutende for å megle. På den måten fikk vi fem min. pause, og i den la vi ny slagplan, for noe måtte vi gjøre for å redde skutas ære.

Da kampen fortsatte ble det meget bedre. Hver gang tigrene tok til å sprute vann, tro vi dem på tærne. Og de hadde jo ikke støvler med knotter på, så det varte ikke lenge for de ble mer beskjedne.

Vi fikk utligna til 1-3 før første omgang var slutt. I pausen dundret orkesteret løs på trommene sine, og vi lot være å smake på ølet for nå var vi blitt besjelet med stor sportsånd. Tigrene nyttet pausen til å stelle på tærne sine.

I annen omgang kjempet vi med fornyet mot. De malte tigerstripene til motstanderen var bleknet av vann og søle, de så ikke så krigersk ut mer, og var det heller ikke.

Håkon og Olav laget hvert sitt mål under øredøvende spetakkel fra trommene, men mer greide vi ikke. Det ble 3-3, og med det var både tigrene og vi fornøyd. Derfor delte vi ølet broderlig etterpå og ble de beste venner av verden.

Mens kampen sto på hadde floden steget

HO.

Norrøna Slipeskiver

er fremstillet av det beste korn og det sterkeste bindemiddel.

Når De velger en slipeskive, så finn den riktige hårdhets- og grovhetsgrad - den som vil passe for Dem. Vi har alle.

NORRØNA FABRIKER A/S
PORSGRUND

faretruende og strømmen var blitt så stri at den hadde tatt med Sampanen vår. Så vi måtte svømme ombord, og det var en nokså sørgelig avslutning på stevnet. For de fleste ble for svake for den strie strømmen, bare noen få greide å få tak i leideren på skutesiden, resten dro forbi med full fres nedover elva og jamen var skrikene deres ynkelige. Etterhvert som de passerte våre venner Sampanfolket ble de plukket opp og brakt ombord. Julius stakkar hadde trodd han skulle endt sine dager langt ute i det kinesiske hav, selsomme ting hadde han å fortelle da han kom kryptende ombord.

Ja, slik endte den internasjonale fotballkampen Johannes Bjørnstad og hans kamerater hadde mot Indoneserne, og det var jo også en sportslig opplevelse, og for tiden er han vel et sted ute i det ukjente og speider etter nye eventyr, og forhåpentlig finner han igjen veien til Pors-bladet med sine sportslige opplevelser, og vi imøteser det han har på hjerte med optimistisk stemning, for en mere befriende sjemann til å fortelle skal man lete lenge etter, så jeg kan bare si: «Takk for denne gang, og vel møtt igjen, herr Johannes Bjørnstad».

W. L.

En idè

Porserne har igjen hatt en hyggelig klubb-aften. Som vanlig var programmet det beste. Jeg undrer meg like meget hver gang over at møtelederen klarer å legge opp et så godt og variert program. Inntrykket blir at kildene er utømmelige. Likevel ville det nok være gunstig ikke å trekke for store veksler på visef. og hans evne til å skaffe foredragsholdere. Det kunne tenkes han ikke har noe imot å «spare» litt på dem.

Og her er det vi kan hjelpe til. Vi har jo en underholdningsgruppe. Tanken ligger da snublende nær. å utvide denne og derved få en teatergruppe. Denne stammen kan suppleres når det trengs. I en så stor forening som «Pors» er det uten tvil mange som eger seg for denne oppgaven.

Vi kan alle være enige om at en teatergruppe kan gi oss god og lødig underholdning i mange former. Det er også en masse småstykker som har et ord å si oss alle med sitt poeng. Som det står i visen — «og i denne lille vise er moralen» så også i skjetsene.

Og med dette håper jeg at underholdningsgr. tar spørsmålet opp til overveielse. En ka-

bart eller revy ved årsfesten er sikkert kjærkommen, men hvordan ville det være med stormende applaus hver annen eller tredje måned?

Judea.

Idrettsminner

Når en skal sette seg ned til å skrive et idrettsminne, så er det ikke godt å vite hvilket en skal skrive om, for da passerer de revy alle de gode minner en har fra idretten, og det er ikke få. Da jeg har drevet med både fotball og bandy så får jeg plukke ut et minne fra hver av disse grupper.

Fotballminnet.

Da jeg som liten gutt med knebukser og pannelugg trenet og sparket fotball borte på tjenna, var mitt største ønske det å komme på Pors' A-lag. Det begynte bra, for jeg kom tidlig med både på guttelaget og juniorlaget. Etter flere gode kamper på juniorlaget gikk mitt store og største ønske i oppfylldelse. Jeg ble satt opp på A-laget. Jeg husker det som

Realfsens Elektriske forretning A.s

Telf. 530 Porsgrunn Telf. 530

Komfyrer, ovner, støvsugere etc.

All i utstyr

KUNSTSTOPPERIET

ANN-MARI

Storgt. 142² — Telf. 469

*Kunststopping, Stoffknapper, Oppmasking
Hullsom, Rensing, Sol plisse*

Carl Carlsen

KOLONIALFORRETNING

All i kolonial og delikatesser

Telf. 293 — V. Porsgrunn

det var i går. Kom bort på torget og fikk høre at jeg var satt opp på A-laget som målmann. Kampen var en treningskamp mot Ørn, Horten, hvor vi imidlertid tapte 2-0. Men det gikk mange tog siden, og nå stopper jeg opp ved et minne som jeg sent glemmer. Det var finalen om kretsmeesterskapet i Grenland mot Odd.

Pors hadde i 1937 treneren Karl Hansen, med kjelenavnet Skomakeren. En meget god og hyggelig kar, han trenet oss og vi gikk fra seier til seier og nådde finalen om kretsmeesterskapet. Karl Hansen hadde da innøvd et nytt system den gang som skulle settes ut i livet for første gang her i Grenland. Det var trebacksystemet. Vi ble prentet inn på hver treningskveld hva hver mann skulle gjøre. Søndagen kom og finalen skulle spilles. Om formiddagen fikk vi de siste instruksjoner oppe i klubbhuset på Stadion.

Et stort brett hvorpå en fotballbane var tegnet, viste han oss hvordan vi skulle spille. Da jeg kom hjem til middag før kampen var jeg så nervøs at jeg nesten ikke kunne få ned en bit. Men så var det opp igjen. Kampen begynte, og det gikk meget bra. Odderne visste hverken ut eller inn. Husker spesielt lille Tiedemann sprang for livet ute på vingen og Nils Eriksen stoppet opp og lurte hvorfor han sprang, men etter taktikken skulle han springe inn når innervingen hadde ballen og den fikk han, og det som bedre var, mal ble det også. I kampens hete kan jeg huske ballen lå på streken 2-3 ganger, men mål fikk de ikke på oss. Jeg kan likesom se det i dag. Beckstrøm som var centerback slet som en helt, skallet og sparket enten han sto eller lå nede. Ja, vi vant med 3-0 etter en meget god innsats. Den som var mest glad så det ut som var Skomakeren, for han strålte som en sol, og kunne ikke få rost oss nok for innsatsen.

Bandyminnet.

Jeg har vært med på A-laget i bandy siden starten og mange gode minner strømmer imot meg nå når jeg skal skrive det ene.

Etter å ha strevet i Grenland om kretsmeesterskapet i 2. divisjon skulle vi spille kvalifiseringskamp mot Moss om retten til opprykning i 1. divisjon. Vi reiste bortover om søndag, samme dag som vi skulle spille. Husker da særlig vi kom tidlig bort og tok på oss skjoytene for å myke oss opp etter den lange reisen. Mens guttene stod og skjøt mot målet, kom en spiller fra Moss og skulle vise oss hvordan vi skulle legge kollen osv.,

de trodde visst ikke vi hadde spilt noe særlig før. Men jeg skal si de fikk et annet syn da kampen begynte. Etter å ha kjempet og slitt oss gjennom 90 min. gikk vi av banen som seierherrer med 1-0. Kan da spesielt huske den klumpen jeg fikk i halsen når dommeren blåste av kampen, for nå var vi blant de store gutta i bandy. Jeg syntes jeg så meg selv i mål mot Drafn, Stabekk, Mode, Strømsgodset og alle de andre store lagene i bandy. På hjemturen var det sang og atter sang, for Pors var det første lag i Grenland som hadde kjempet seg fram til 1. divisjon. Dette var opptakten til alle de andre store oppgjør vi har hatt i bandy, derfor syntes jeg det var morsomt å friske det opp igjen gjennom Porsbladet.

Til slutt vil jeg gjerne komme med en liten bemerkning til Bandy-spillerne i dag. Etter å ha sett dere spille i år kan jeg si dere, hvis ikke det kommer mere innsats og vilje i hver enkelt spiller, kommer dere aldri lenger enn dere er nå. Nei, det var nok noe annet når lagene fra før krigen entret banen.

Hilsen Walther Richter.

Redaksjonen utfordrer herved Karl Tranberg til å skrive et «Idrettsminne».

BOKSING

v/s. Dagbladet Oslo

Den svenske bokser Asgar Warberg uttaler: «det er herligt at dunke hverandre i hodet, trente aldri som amatør, kamp er bedre enn trening». Den samme Warberg måtte i sannheten være en artig skrue i sine uttalelser, men Dagbladet, Oslo bet på og brukte det som dolkestikk i ryggen på amatørbokserne. Jo Dagbladet skyr ingenting i sine tarvelige bakholdsangrep, nu sist fikk de også blod på tann. Oppe i Mo i Rana var det 2 smågutter som gikk oppvisningskamp uten dommeravgjørelse, og ga på humoret var det ingenting å si på. Dagbladet spur samtidig om de der oppe ikke har andre og mere si-

Andersons Blomsterforretning

Blomster for alle anledninger i inn og utland
Friske grønsaker hele året
 Bukett- og kransbinderi
 Telf. 969 — Vestsiden
Medlem av Norsk Blomstertelegraf

viliserte måter å gjøre seg bemerket på enn å sende 2 smågutter, publikumsyndlinger i ringen og til og med uten dommeravgjørelse. Dagbladet er ukjent med propagandastevner ut over landet uten domsavgjørelser? Likeledes er det ukjent for dem at det er, sier og skriver, *I ringdommer som tar hånd og holder et våkent øye med de opptredende, så ingen skader skjer, selv om det ikke er dommeravgjørelse i kampen?* Likeledes spør Dagbladet hva menes med boksing uten dommeravgjørelse? Hertil vil jeg si, henvend dere til Norges Bokseforbund, kanskje de vil åpne deres søvnige øyne og bortforklare Dagbladets små begreper. Hva boksing og deres utøvere er, likeledes fotoreportasjer fra profesjonelle kamper passer ikke inn i rammen av amatørbokseren som er et yndet mottrekk i Dagbladet.

Norges Bokseforbund forsøker med alle midler å få boksing inn på riktig og sunnere beskyttelse, og jeg vil da gå tilbake til siste «Insast» og se hva den tidligere amatørbokseren, Kåre Larsen, skriver:

«Dagblad-angrepene er leie for boksesporten i og med at de er trukket opp av personer som ikke vet hva de snakker om, men likevel har store sjanser til å få ikke-boksekjennere til å tro på eventyrene til Dagbladet.

Dagbladet skriver om «sagflishjerner» forræelse etc. Mot sånt nytter det jo ikke å argumentere. Tror forresten at det er klokest at vi boksevenner holder oss unna å gå i «nærkamp» mot krefter som bruker pobelmanerer. Vi får vise at sporten har lært oss avsky mot begrepet «Fant», og gjennom god idrett gjøre det vi kan, forat folk skal forstå bokseidretten. Kommer vi så langt, er slaget vunnet. Og trods alt tror jeg så godt om det store publikum at det ikke lar seg diktere sitt syn på saker og ting, men gjennom selvsyn eventuelt studere tingene det dreier seg om. Jeg har vært aktiv i boksing, marsj og fotball. Sistnevnte gren var nesten like morsom som boksing, men det ble for hårt for meg, for mye skader, så jeg sluttet med den grenen, men om boksing drives riktig har den omtrent samme risikomoment som et parti Ludo.»

Dette som Larsen har sagt er kanskje for Dagbladet noen sure piller å fordøye, og kanskje de har tatt rev i seilene og må erkjenne at de har lite og ingen fortjeneste og forståelse hva Det Noble art af Selfdefence virkelig er.

W. L.

Fest for gamle

Onsdag den 24/1-51 avholdt damegruppa i likhet med i fjor, fest for gamle i klubblokalet. Det var riktig mange av de innbudte som møtte. Alle hadde gledet seg på forhånd, de som hadde vært med på fjorårets fest hadde ennå denne i friskt minne, og de andre hadde hørt om hvor hyggelig det hadde vært der da.

Birger Oksum åpnet festen med å oppfordre til å synge et par sanger og holdt deretter en kort andakt. Han var forresten mer enn elskværdig som påtok seg å lede festen for oss, han var nemlig ikke tidligere blitt spurt om dette, men da den porsen som hadde lovet å gjøre det kom med avbud i siste liten, måtte vi ty til Oksum med dette hvervet.

Festdeltagerne ble bevertet med smørbrød, julekake og kaffe, og jeg tror alle lot seg maten smake, det tydet iallfall de forskjellige taler på som flere av deltagerne holdt senere.

Til underholdning hadde vi vært så heldige å få sikret oss Kåsin. Dette gjorde han også tilgangs både med musikk og annet, han vet alltid å skape den rette stemning.

Det var ca. 115 deltagere på festen. Den ble avsluttet ved 21 tiden, og alle var meget vel fornøyet.

Vi vil hermed få lov å takke alle dem som hjalp oss, skjenket smørbrød m. v. En særskilt takk til alle de privatfolk og sjaffører som stillet seg selv og sine vogner til disposisjon for kjøring av de festdeltagere som hadde vanskelig for å gå og ellers hadde lang vei.

Hjertelig takk alle sammen!

Damegruppas refj.

„Hula-Hula”

A, hvor du er deilig. Din livgivende varme og hygge gir meg mot for hver dag. Allermest i den kalde årstid, når kulden biter og går gjennom marg og bein. Enn mere herlig er du i vårtiden. Solen skinner men ennå uten varme. Vi to får likevel i fellesskap utbytte av den en ettermiddag i mars. Gjennom deg blir mars til den varmende mai, og effektiviteten blir større fra dag til dag. Du må ikke tro annet enn at jeg setter pris på dette. Alt har imidlertid en ende. Du eier ikke evnen til måtehold. Du blir så altfor het for meg i sommerkvarmen. Om du bare også hadde egen-skaper til å kjøle mitt sinn og min kropp

på denne tid. Din sommerglød vekker idéasosiasjoner om et sted så varmt som vi ikke kan forestille oss det. Da skyr jeg din nærhet og søker mest mulig bort fra deg. Du får unnskyld min svakhet og vise overbærenhet. Tenk på at de H. fl. 100,— (hollandske gylden) i min fantasi blir til hollandske flasker 100, der jeg strever med regningen — og tørsten. Den menneskelige svakhet er stor, som også din varme er stor.

Men, du tar mot meg igjen. Vi starter på nytt i vår kamp for min framtid. Til en viss grad avhenger det av deg om jeg skal klare oppgavene og målet som er satt. Det glemmer jeg sikkert i øyeblikket. Siden— når det hele kommer på avstand — legger det seg et

rosenrødt skjær over minnene. Rosene blir gjemt og tornene glemt. Da husker jeg nok alle timene hos deg i de to årene jeg snart har tilbrakt i dine omgivelser. Noen pussige, andre vemodige og ikke så få muntre og kostelige episoder.

Ja, dette var noen ord om min «Hula-Hula», eller min hybel under skolegangen her i Porsgrunn — om du ikke riktig er med.

Hybelisten.

Slik omtrent falt ordene fra representanten for hybelboerne, som vi ikke har så få av i klubben, da han skulle si noen ord om sin hybel og hybellivet.

L.

Bandyoversikt

Så er vi ferdig med sesongen 1950—51. Skal man se litt tilbake på innsatsen i året som er gått, er det nok litt av hvert man kan peke på. Vårt A-lag spilte seg frem til finalen om kretsmesterskapet, som så mange år tidligere. Motstanderen var jo avgjort på forhånd da Eidanger jo spilte i Hovedserien, og av den grunn er selvskreven som den ene finalist.

Lordag den 24/2 gikk så den avgjørende kampen, som ble et meget hardt oppgjør på en dårlig og bløt is. Man fikk jo ikke se noget spill av særlig klasse, men det får vel isen ta støytten for.

Forste omgang var noenlunde jevn, og Eidanger fikk ledelsen 1—0 etter frislagslag, som ble satt pent inn. Før omgangen var ute var vi så uheldig å få utvist en av våre spillere for resten av kampen. Der ble da foretatt en del omplassering på laget da annen omgang tok til. Guttene satte da inn med en innsatsvilje som vi dessverre bare har sett noen glimt av i sesongen tidligere. Med kun 10 mann greide vi å tvinge hele spillet over på Eidangers banchalvdal, og dertil enda score 3 ganger, men dommeren greide å annullere alle 3 målene, Gud vet hvorfor. Omsider gikk da fløyten for full tid og Eidanger kunne gå av banen som mester.

Men våre gutter fikk da vist at det går an å få det til, selv om man mangler en mann, bare innsatsviljen er tilstede. Det er vel det som vi har savnet mest hos våre gutter i denne sesongen, og en annen og meget viktig ting som blir neglisjert nok så meget, nemlig lagspillet. Nei vekk med solospillet og de

individuelle prestasjonene, for her er det det hurtige lagspillet som bringer resultater.

Som vinner av serien her i Grenland spilte vi da også 2 kamper mot «Bragerøen», Drammen, om opprykning til hovedserien. Men der viste Bragerøen seg som den sterkeste og vant fortjent begge kamper, kanskje litt i største laget hva resultatet angår 7—3, 6—0.

Vårt B-lag derimot holdt tradisjonen vedlike og tok sitt mesterskap med stor margin, for hos guttene der er det virkelig innsatsvilje til å vinne.

Juniorlaget har det kanskje vært så som så med, men de klarte da tross alt å plassere seg som nr. 3 i serien og det må vi være fornøyd med. Stort sett må man vel si sesongen har vært ganske god likevel, og håper på bedre saker til neste år.

K. R.

Skoleskirennet

ble som vanlig avvirket i Brønnbakkene 10/3. Som i tidligere år var det et strålende vær da flagget gikk til topps kl. 9 om morgenen. Det krydde av unger i alle aldre (ca. 4—500) som hoppet, kjørte slalom og utforrenn. Noe helt nytt var forresten en lang sklie fra toppen og ned hvor en dress med smårollinger seilte på bakenden i. Vet ikke om dette var en spesiell gren i konkurransen, men morro var det å se på i hvert fall. Bortsett fra at en av guttene hadde tatt seg en tur til en kamerat av seg og at himmel og jord ble satt i bevegelse utover etterm. for å finne ham med manngard av Vestsifolk og første-hjelpskorps — til han stille og rolig kom hjem kl. 19 om kvellen — og ett skibrekke så forelop det hele uten uheld.

Porsgrunds Ørebank

AKSJESELSKAP

Opprettet 1899

Mottar innskudd. Disk. vekslar og vekselobl.

Aksjekapital kr. 120.000,00

PORSGRUND METALVERK A.S

PORSGRUNN KOMM. ELEKTRISITETSVERK

Innstillasjonsavdeling

Elektrisk utstyr på lager

Lærerinner, lærere og vi andre som steller med dette renn, fryder oss sammen med ungene selv om en blir ganske læs av å bruke munn for å holde skikk på slikt sammensurium. Noget en like godt kan la være forresten.

Skolene bør derimot lære ungene no mer å gå på ski — riktig — helst uten staver.

Ikke lærer.

Premilisten for våre skiløpere i år

Åpningsrennet i Tjernli 22/12-51.

3-lagspokalen ved: Alf Løkka, Magnus Høiendal, Halvdan Haukedal.

Ekstrapremie for dagens beste hopper: A. Løkka.

Hannibal 7/1-51:

H. Haukedal, 29. pr.

Storms Flomlysrenn 10/1:

A. Løkka, 2. pr. kl. A. G. Myhra 7. pr. kl. B.

Oklungen 14/1:

J. E. Gjelten, komb. kl. A, 1. pr., sp. langrenn 4. pr. H. Haukedal 1. pr., A. Løkka 10. pr., P. Johansen 11. pr., jun. L. Melby 4. pr., Th. Rønningen 7. pr.

Finslia 21/1:

Kl. A: H. Haukedal 5. pr., A. Løkka 7. pr., P. Johansen 8. pr.

Voldsrennet 21/1:

Kl. A: Johs. Realfsen 8. pr., A. Røed 9 pr. Kl. jun.: Th. Rønningen 2. pr., Kj. Sjøblom 3. pr., A. Stenkvis 7. pr., A. Solgård 6. pr.

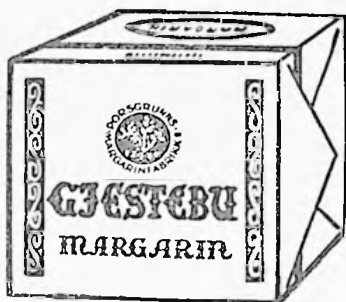
Forts. neste nr.

HUSKER DU PÅ

at Otto Malmgren, Thorbjørn Hansen, Erling Halvorsen, Isak Svarstad, Tutta Kjørholt og Helen Realfsen til en hver tid er villig til å ta mot din innbetaling av medlemkontingenten ?

porsgrunn porselen

elektrisk brent
90 % norsk

Velsmakende og næringsrik

Orion kjem. Renseri & Farveri

Rensriet: Tollbodgt. 21.

Tlf. 585.

Filial: Stangsgt. — Tlf. 758.

PARKRESTAURANTEN A/S PORSGRUNN

PORSGRUNN KINO

Vi anbefaler vårt avdelingskontor i Vestregate 16, V. Porsgrunn,
for utførelse av alle Deres bankforretninger.

SKATTER og AVGIFTER til Porsgrunn kommune mottas.

Den norske Creditbank

Porsgrunn

Porsere!

Stikk innom

«Ekko»

når Dere skal ha tobakksvarer.

Minnealbum
Porsgr 3

Vestsidens Skotøyforretning A/s

Torvet
V. Porsgrunn.
Telefon 441.

H. OLSEN

V. PORSGRUNN
TELF. 188.

MANUFAKTUR — GARN — TRICOTASJE
KJOLER — KAPER
Sengentstyr — Herrekvipering — Arbeidsklær.

Porsgrunn Samvirkelag

Avd. 1 — Telf. 229
Avd. 2 — Telf. 180.

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.
— MØBELFORRETNING —
Snekker-, tapetser- og malerverksted.
V. Porsgrunn. Tlf. 508.

Dame og Herre klipp	Vestsidens Herrefrisør tidl. W. Berg Henriksen Fagmessig arbeide ALFRED WINJE	Vask og Føhn Massasje
------------------------------	---	--------------------------------

Kr. Knudsen & Co

DROGERI, FARVEHANDEL og
PARFYMERI
Telef. 571. V. Porsgrunn.

Magne Johansen

FRUKT, GRØNSAKER, SJOKOLADE
Kommissjonær for Norsk Tipping A/s
Telf. 399 — Porsgrunn

Herre- og Gutteklær FRANK NILSEN

Meieritorvet — Porsgrunn
Tlf. 648

I. L. Dyraas

Tlf. 237

Brød gir styrke — Kaker gjør fest

SOLID SKOTOY

hos
H. J. HALS

Storgt. 136.
Tlf. 609.

Hj. Hermansens eftf.

Tlf. 284.

— ALT I KOLONIAL —

Les sportssiden i

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING
— SPORTSARTIKLER —

O. Braarud

Kjøtt- og Pølseforretning
Øst og vest
Telefoner: 156 — 157 k — 257.

Klingbergs Kolonial

Telf. 443 — Crogerlien
Porsgrunn